102. 1842.

LISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 26 Augustus.

uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het
onement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Men abonneert
bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is; en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

Antwoord aan het Handelsblad.

Uit eene oude handelstad.

kan het bij het *Handelsblad* niet meer verker- dan door meeningen te uiten, dat niet maar de *handel* maar ook het *fabrykwezen*, *de bouw, de visscheryen*, enz. op bescherming van staatsbestuur mogen aanspraak maken.

et zelfs maar eene eenvoudige *vensterglas-fabryk*. een vernieuwd aanzijn erlangt, en waarbij het ene oude pretensie tegen eene goede nieuwe melt, -- het H. B., zonder zich te hebben doen ten, roept *wee!* over het op die wijze besteden s lands penningen; over het ondoelmatige aanmoe- der nijverheid; ja het voorspelt reeds te voren inkomende regten, om zulk eene inrigting hier de te kunnen in stand houden.

ij kunnen het niet edelmoedig noemen, dat het B. van zijnen invloed gebruik maakt, om, alvo- nog eene onderneming in werking is, het publiek in het denkbeeld te brengen, dat zij door zichzel- door eigene krachten en middelen niet zal kunnen an. Doch dit zij zoo!

H. B. stelt zich ver wonderd aan, dat uit de ersjad, -- » *een onzer oudste zeehandelsteden*" -- iefhebber van prohibitien zijne stem verheft.

as! ja, Vlissingen *was* ook eens eene handelstad. door haar hier, aan te herinneren, grieft men r slechts. Zij moet daarin meer satire of spot dan vinden.

ie in deze veste gadeslaat, wat de handel voor is en uitwerkt, hij zal, -- al ware hij de ergste beer en de schraapzuchtigste *Egoïst* -- nogtans aandoening van vergevensgezindheid in zich niet en onderdrukken jegens hem, wien het eene gelijkheid geworden is, heil en redding voor stad *van den handel* te wachten, en die daarom het doen ondernemen, het bevorderen en aan- digen van *andere* takken van volksvlijt voorstaan anprijst.

» deze oude zeehandelstad" staat hier niet alleen. groot aantal andere vaderlandsche steden en gemeen- verarmt zigtbaar, bij gebrek aan handel *niet alleen*. ook aan andere takken van volksvlijt, welke aan nijvere bevolking arbeid en bestaanmiddelen len *kunnen* verschaffen.

Wij hadden gewenscht, dat het *H. B.* in datgene het een duidelijk en verstaanbaar betoog gelieft oemen, *dit* punt bepaaldelijk hadde in het oog den, en er niet over ware heen gegleden. Wij en nog gewenscht, dat het regtschapen genoeg geweest, ons niet voor te stellen als liefhebbers prohibitien *in het algemeen*, maar alleenlijk van zoodanige, welke door den drang der omstandig- n en de behoeften des lands, in het tegenwoor- tijdgewricht, noodzakelijk worden gemaakt: want er waren wij niet gegaan.

ij spraken alleen van het belasten der *manufacturen* voorcerst van de *granen*, ter bescherming van *ykwezen* en *landbouw*. Dit brengt volstrekt nog *algemeen* stelsel van prohibitie mede.

ar ook de bijzondere redeneringen, welke het *H.* tegen onze argumenten over stelt, kunnen eene rde en naauwkeurige critiek geenszins door- n.

De schrijver spreekt van *lakens*," zegt het *H.* -- Neen, *H. B.*, de schrijver sprak van *manu- ren in het algemeen*; dus ook van die vele voorwer- welke uit *vlas* en *katoen* vervaardigd worden, de rking van het *eerste* van welke objecten, nog grondstof zelfs, een onnoemelijk getal menschen- den vereischt, terwijl de toenemende behoefte aan *laatste* artikel noodzakelijk den handel en de scheep- t zou moeten verlevendigen.

Het *H. B.* heeft verkozen, allen de *lakens* uit te kippen, en hoor nu, wat het be- t:

Om, vooreerst, slechts hierbij te blijven, moeten » wij den schr., al dadelijk in bedenking geven, dat, » even zoo goed als de lakens, de wollen, de verfwaren, » de werktuigen, alles in één woord, wat, hij in zijne » lakenfabrijk mogt behoeven, weldra desgelijks on- » der de interdictie zou moeten begrepen worden, » wijl ieder binnenlandsch vervaardiger naar zijne » eigene stellingen gelijke regten zal hebben."

Onzin, Handelsblad! waarlijk louter onzin! of wilt gij liever, -- sophisterij!

Omdat een staat *gefabriceerde* waren, van buiten komende, belast, zal hij ook de *grondstoffen*, die het eigen land noodig heeft om zelf te fabriceren, insgelijks belasten moeten?

Waarlijk, het is fraai! Doch waar is het bewijs, dat het zóó en niet anders zal kunnen of mogen zijn?

De lezer moge het zoeken: hij zal het niet in het » duidelijk en verstaanbaar betoog" van het *H. B.* vinden.

Of zou het misschien meenen, dit bewijs geleverd te hebben, door te zeggen, dat ieder binnenlandsch vervaardiger naar zijne eigene stellingen gelijke regten zal hebben?

Maar sedert wanneer zijn de eigene stellingen van industriëlen wetten voor het staatsbestuur geworden? Wij wisten niet, dat wij zoover waren.

Wanneer het staatsbestuur zorgt, dat er meerdere wollen, meerdere verfwaren, meerdere werktuigen in het binnenland benoodigd zijn, dan heeft het reeds in wezenlijkheid het belang van de producteurs of debitanten van wol, van verfwaren van werktuigen in het binnenland bevorderd. Brengen de *eigene* stellingen dier industriëlen mede, dat er *nog meer* moet worden gedaan, dan is het aan het staatsbestuur om over *die* stellingen heen te stappen.

Dat alles » op een armzalig binnenlandsch knoeiwerk uitloopen moet," stelt het *H. B.* doch bewijst het wederom niet. Het zegt, dat dit er bij den schrijver niet op aan komt, die inmiddels reeds dadelijk herinnerd heeft, dat ook zelfs bij een algeheel gemis aan concurrentie, de nijverheid gewigtige vorderingen maken kan, wanneer maar gezorgd wordt voor de ontwikkeling van de vereischte wetenschappelijke kennis onder de vaderlandsche industriëlen, hetgeen de regering zich ernstig ten doel stelt te bevorderen, doch hetwelk almede aan het *H. B.* een doorn in het vleesch is.

Vele vaderlandsche fabrikanten zullen overigens, zoo wij meenen, alleen medelijdend de schouders ophalen over de schrale verwachting, welke hier het *Handelsblad* reeds bij voorraad ten aanzien van hun werk en hunne bekwaamheden meent te moeten aan den dag leggen

Het *H. B.* verhaalt eene onwaarheid, door te zeggen, dat wij toestemmen, dat alles *schreeuwend* duur zal worden, wanneer ook *fabrykwezen* en *landbouw* door het tarief worden beschermd.

Wij hebben *meerdere* duurte aangenomen, geene *schreeuwende* duurte.

Wij hebben op de behoefte gewezen aan meerdere granen van buiten, wanneer onze landbouw zich meer zal toeleggen op het telen van *zyde*, *vlas* of *wol*, en wanneer de consumtie, door meerdere verdiensten bij onze arbeiders, zich zal uitbreiden.

Die aanvoeren van buiten, waardoor de handel zich verlevendigen moet; en meer aftrek aan onze koloniale waren moet worden verschaft, kan en zal en moet dan de *schreeuwende* duurte te keer gaan.

En de dan nog altijd bestaan blijvende eenigzins *meerdere* duurte, wij hebben het in de bijzonderheden aangetoond, zal ons niet kunnen benaderen.

Het *H. B.*, om ons te kunnen bestrijden, neemt een uiterste aan, te weten, dat wij *geisoleerd* worden, dat wij eene wereld op ons zelven vormen zouden.

Is het dan ook nu niet reeds bij ons veel duurder leven dan in de ons omringende landen, *Belgie*, *Duitschland*, *Frankryk*? En zijn wij dan nu, ten gevolge daarvan, geisoleerd, staan wij als eene wereld op onszelven? En *Engeland* en *Amerika*, snijdt de duurte in *die* landen hen van de overige beschaafde landen af? Het *H. B.* wil het voorbeeld dezer landen niet laten gelden. Waarom niet? De lezer moge het wederom zoeken, hij zal het niet vinden.

Zegevierend roept het *H. B.* uit:

» Des schrijvers eigene woorden bevatten de erkentenis, dat bij ons nog altijd vele zaken als grondstof » van buiten zullen moeten worden getrokken, zooveel » zelfs, dat hij den handel daaraan verwijst, om » dien gerust te stellen, dat er altijd nog wel wat » te verdienen zal zijn. Hoe, vragen wij nu, denkt » onze verbodsvriend de uitgaaf voor die buitenlandsche » ontbiedingen te salderen?

Wij hebben daar een postje voor achter de hand, namelijk: het bedrag, hetwelk nu jaarlijks naar buiten 's lands gezonden wordt, om het arbeidsloon van vreemde werklieden te betalen. *Dat* bedrag blijft dan, immers grootendeels, binnen 's lands? (1)

Zegt men, dat de meerdere consumtie dit absorbeert, dat onze eigene arbeiders nu zooveel meer behoeven, zoo dat er per slot *geene* winst overblijft, om te salderen. Wij zeggen dan, dat de winst in de gemeente- en armenkassen zal gevonden worden, die nu van het onderhoud van tallooze huisgezinnen zonder werk en bestaan zullen zijn ontheven, en ook in de kassen van een aantal debitanten van levensbehoeften, welke meer debiet en daardoor meerdere inkomsten genieten zullen, dan te voren.

Ontvangen wij meerdere granen van buiten, wij zullen dit salderen door de meerdere waarde der producten, welke de inlandsche landbouw zal voortbrengen, en de meerdere koloniale waren, welke de buitenlandsche graanbouwers ons zullen afnemen, wanneer zij débouché voor hunne producten bij ons vinden kunnen.

Wij spraken ook van *premien van uitvoer* op sommige artikelen, een middel ook reeds als heilzaam door den Graaf van Hogendorp, bij daartoe bestaande behoefte, aanbevolen. Het *H. B.* houdt zich, als hadde het dit middel niet opgemerkt.

Al zijne conclusien berusten overigens op de stelling, dat Nederland in het geheel tot eene prohibitiven staat zou worden hervormd, gingen onze denkbeelden, om de *manufacturen* en de *granen* te blijven belasten door. Het dicht ons zelfs het oogmerk toe, om een prohibitief *koloniaal* stelsel in te voeren.

Dat het nu niet moeijelijk vallen moet, bij zulke uit de lucht gegrepene stellingen, en bij de hypothese, dat alles *schreeuwend* duur zou worden, -- iets dat wij niet hebben aangenomen en niet konden aannemen, -- ons zegevierend te bestrijden, spreekt wel van zelve.

De nadenkenden in den lande, en bijzonder diegenen onzer staatslieden, bij welke wij zouden wenschen, dat onze beschouwingen aandacht en overweging vinden mogten, zullen, wij twijfelen er niet aan, zeer wel het kaf van het koren weten te onderscheiden, en bemerken tot welke overdrijving onzer stellingen het *H. B.* heeft moeten komen, om voor 't minst iets met schijn van grond tegen onze ontwikkelde meeningen te kunnen aanvoeren.

Het *H. B.* is niet van het ongelukkige denkbeeld af te brengen, dat de handel ons nog in dezen tijd geven kan, wat dezelve ons oudtijds gaf. Het beschouwt *dien* tak van volksvlijt voor ons land als de eenige nog geopende *goudmyn*. Maar helaas! de ervaring leert het, dat dezelve voor duizenden niet eens eene kopermijn is, welke toereikend oplevert, om het allernoodzakelijkste voor de instandhouding van het leven er uit te kunnen opdelven. En het is dáárom, dat wij willen, dat *meerdere* mijnen zullen ontgonnen en met ijver bewerkt worden, en dat het staatsbestuur van zijne zijde daartoe zooveel mogelijk zal medewerken.

---

(1) Men stelle zich ter verduidelijking hiervan maar eens de waarde voor van een pond ruwe *katoen*, *wol*, onbewerkt *vlas* en de waarde van die hoeveelheid, wanneer zij tot goede stof bewerkt is, en men zal min of meer kunnen oordeelen, hoeveel schats er binnen het land kan behouden worden, wanneer onze eigene werklieden deze verandering der stof daarstellen.

De Gassideen, eene tweede bijdrage tot de kerkelijke geschiedenis der Israëliten.

> Hebt dan Jehova, uwen God, lief, onderhoudt altijd zijn bevel, zijne inzettingen, regten en geboden.
>
> 5 b. Mozes, 11. 1.

De radix van Gassideen is *gesed*, genade, weldaad, ook wrevel, bloedschande etc. Onder de reeds in de boeken der Maccabeen voorkomende benaming van Gassideen werden, in den beginne, lieden verstaan welke, niet te vreden met eene gewone betrachting der godsdienstpligten, zich daarenboven, uit overdreven ijver, het geoorloofde onthielden om, wegens het verbodene, buiten verzoeking te blijven.

Gassideen kenmerkte echter in later tijd *pietisten*, die afkeerig van alle ondermaansche dingen en menschelijke genoegens, hun geheel leven aan de godsdienst, en in het bijzonder aan hare vormen en plegtigheden, toewijdden. De Kabbala als het middel beschouwende, om in eene onmiddelijke aanraking met God en de bovenwereld te komen, legden zij zich, onder allerlei ontberingen en het onderdrukken hunner driften en begeerlijkheden, er op toe, in de diepste verborgenheden dezer wetenschap door te dringen, terwijl zij door bestendige aandachtsstonden, vasten, nachtbraken en andere ligchamelijke pijnigingen, Godes welbehagen trachten waardig te worden. Vele hebben daardoor bedriegelijke en baatzuchtige bedoelingen weten te bereiken; andere hebben leven, middelen van bestaan en geestvermogens er bij ingeschoten.

Omtrent het midden der achttiende eeuw begrepen de Gassideen het doornige pad, hetwelk naar het toppunt hunner vrome wenschen leidde, met een meer gebaanden en effen weg te kunnen verwisselen. Naar hunne nieuwere wijze van zien waren ingetogenheid, armoede en onthouding van genoegens, die tevens de bij de bespiegelende studien zoo noodige vrije werking des geestes belemmerden, luttel geschikt om het welbehagen der Opperste Goedheid te verwerven. Bij het matig genot van spijs en drank en de betamelijke bevrediging van geoorloofde menschelijke behoeften, namen zij het *gebed* als het eenige middel aan om met God vereenigd, in de geestenwereld te dringen; het *gebed* behoorde dus met alle mogelijke inspanning van ziels- en geestvermogens, en met onderdrukking van den geheelen uitwendigen mensch, verrigt te worden.

Maar die zelfverloochening, aanvankelijk slechts bij het uitspreken der gebeden ingesteld; die geheele onderdrukking van den uitwendigen mensch, die alleen gedurende de aandachtsstond was voorgeschreven strekte zich al meer en meer tot het *geheele leven* der sektarissen uit toen van tijd tot tijd, eenige sluwkoppen zich als opperhoofden opwierpen, den wil der massa aan den hunnen wisten cijnsbaar te maken, en hunne woorden en hersenschimmige denkbeelden, als godspraken en hemelsche ingevingen, wisten te doen eerbiedigen en gehoorzamen.

Aan zekeren Israel Bagal Schijm Taruf die 1740 in het vlek Flusztij, Crotzkowerkreitz in Polen woonde, later naar Medziboze in Podolien trok, waar hij zijne leerstellingen verkondigde, en eene schaar van volgelingen om zich henen wist te verzamelen, is de nieuwe sekte hare uitbreiding verschuldigd.

De daden en de wonderlijke lotgevallen dezes mans, bij verkorting Bescht genaamd, zijn in het werk, Schwögij Habescht zeer uitvoerig beschreven; in het door hem vervaardigde Sepher Hammidaus, zijn alle leerstellingen, geloofsgronden, pligten en levensregelen der sekte opgeteekend. Bovendien zijn nog drieentwintig boekwerken wegens dezelve, door middel der drukpers bekend gemaakt.

De meest beroemde orthodoxe Rabijnen hebben zich tegen de begrippen en meeningen der nieuwe Gassideen trachten te verzetten; doch niets, en zelfs geen banvloek of vervolging, vermogt het opwerpen dezer lieden tot eene regelmatige sekte verhinderen, die zich weldra over geheel Polen, Wallachije, Moldau, Turkije (?) later over Hongarije verbreidde, en ook in de Nederlanden geen onbeduidende opgang heeft gemaakt, zonder daar nogthans *het geen haar tot niet weinig voordeel strekt*, over het algemeen en naar waarheid, als eene van het Jodendom afgezonderde sekte, aangemerkt te worden.

De ouders van den Bescht zonden, tijdens de geboorte huns zoons, honderd jaar bereikt hebben. » De vader was in de zeer uiteenloopende betrekkingen van koopman, slaaf, veldmaarschalk en minister van Staat geplaatst geweest. De glansrijke bestemming zijns zoons zou hem, reeds lang voor de geboorte, door den propheet Elias geopenbaard zijn; als 't licht zijns volks moest hem den naam van Israël gegeven worden. Ofschoon als kind, geen aanleg of bijzondere geestvermogens verradende, werd hij echter, in zijne jongelingsjaren, tot hulponderwijzer aangesteld en had toen reeds het geluk eene menschelijke ziel uit een monster te verlossen.

Hij legde zich met ijver op de kabbala toe; wist zijne heiligheid helnde en verre zichtbaar te maken; dat zijn geest telkens het stoffelijk omhelsel verliet om, in de raadsvergadering van het Hoogste Wezen, de besluiten wegens ondermaansche zaken te wijzigen en ten beste te leiden, werd bijna als geloofsartikel aangenomen.

Door dien bijzonderen en veelvermogenden invloed der Beschts in den hemelschen divan, bezat hij het vermogen de in dieren verhuisde zielen, naar de spheren der eeuwige gelukzaligheid te doen overgaan; geheden tot doelloosheid veroordeeld, den doortogt tot den troon der almagtige te verschaffen, zieken gezond, blinden ziende en armen, rijk te maken; Bar, Przemislaner en Kalker hebben, na den dood des Beschts, het meest in deze kunsten uitgemunt.

De niet zelden van de orthodoxie des talmuds afwijkende schriften des Beschts, bevatten onder andere zijn testament. Hij beveelt daarbij zijne volgelingen een werkeloos, bespiegelend en in God vereenigend leven aan, door afgetrokkenheid des geestes, bidden en baden te erlangen; ook worden zij bij die uiterste wilsbeschikking, in alle gelegenheden des levens, aan den Bescht, als vertegenwoordiger der Godheid op aarde, ondergeschikt gemaakt.

(Het vervolg hierna.)

Groote Muzijkale Festival te Yzendyke.

Hetgeen in een der No. van dit blad, nu juist een jaar geleden, betrekkelijk de in het 4e district dezer provincie aanwezige muzijkale Harmonien en wegens een te houden festival werd medegedeeld, ziet men thans verwezenlijkt worden, daar de toonkunst-oefenaren, welke sedert twee à drie jaren in verschillende gemeenten van het 4e district opgekomen en zich tot muzijkale Harmonien geformeerd hebben, dit jaar bewijzen hunner vorderingen willen geven, daar zij goedgevonden hebben niet alleen onder zich zelven, maar ook met sommige hunner Belgische naburen eens te wedijveren; te dien einde heeft de Toonkunst-Maatschappij onder de zinspreuk: *Geduld overwint*, te Yzendijke, eene luisterrijke Festival uitgeschreven, welke den 8 September aanstaande aldaar zal plaats hebben. Behalve die van Yzendijke, zijn verschillende Toonkunstmaatschappijen tot deelneming aan gezegd feest uitgenoodigd, te weten: die van Sluis, Aardenburg, Oostburg, Groede en Biervliet uit het 4e district, en van Evergem, Bassevelde, St. Lameijns, Kaprijck, Watervliet, St. Marguerite en Waterland–Oudeman uit Belgie; wij hopen dat deze feestviering gunstig weder moge ten deel vallen, daar het de eerste maal is dat men niet alleen te Yzendijke, maar in de geheele Provincie Zeeland, eene zoo talrijke vereeniging van niet minder dan twaalf verschillende muzijkale Harmonien zal zien wedijveren. Men is reeds bezig aan de toebereidselen te werken. Eene sierlijke estrade, waarop de Harmonien hunne talenten zullen laten hooren, wordt op het fraaije marktplein vervaardigd; volgens het programma zal, onder anderen, dit feest des morgens door het losbranden van het kanon worden aangekondigd, en des avonds, na de plegtige uitreiking der eermedailles, met illuminatien, bals en een prachtig vuurwerk worden gesloten; — dit alles zal ongetwijfeld eene groote menigte muzijkminnaren tot zich trekken.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 14. Aug. De berigten, welke wij ontvangen spreken steeds van branden. Heden hebben wij een berigt ontvangen uit Beretzk, eene stad in Zevenbergen, volgens welk berigt aldaar eene vreesselijke brand heeft gewoed. Den 22. Julij zag men, na eene hevige droogte eenige wolken aan de lucht, welke de hoop op regen deden voeden. Tusschen 3 en 4 ure echter brak er een onweder los, zonder dat er eenigen regen viel. Hetzelve werdt weldra verschrikkelijk en de eene bliksemstraal volgde de andere. Het geratel van den donder werdt door de bergen op eene geduchte wijze terug gekaatst. Midden in dit ijzingwekkend tooneel sloeg het licht in de schuur van Weduwe *Dirnian*, welke weldra in vlammen stond. Door den wind, welke intusschen was komen opzetten, verspreidde dezelve zich zoodanig, dat vóór den avond 696 huizen en schuren in de asch lagen. Zoo veel tot dus verre bekend is zijn 18 menschen bij den brand omgekomen. Niets van het meubilair is kunnen gered worden. De schade is onberekenbaar.

— Voor een paar dagen sprong een man, die zijn leven moede was, in de golven der Donau. Een jager had hem reeds eenige minuten waargenomen, eer hij den beslissende sprong deed; en daar hem die man voorkwam in een zigtbaren zielestrijd te verkeeren, zoo sprak hij hem eindelijk aan. Het eerste woord bevleugelde echter het trage besluit van den levensmoede; hij sprong, naar gezegd is, in de rivier. Nu plaatst zich de jager op den uitersten oever, spant zijn geweer, en roept met dreigende stem: » Wanneer gij niet terstond naar d n oever terugzwemt, dan brand ik de lading op u los." De verschrikte drenkeling keerde zeer gehoorzaam naar den oever terug.

ENGELAND.

LONDEN, den 20. Augustus. De heden ontvangen berigten uit de landelijke districten luiden iets gunstiger, er hebben geene nieuwe wanorden plaats gehad. Te Manchester hebben dertig industriele inrigtingen hare werkzaamheden hervat.

— Eerstdaags wordt van hier een tweederkeerig geschenk der Koningin aan den Koning van Pruissen afgezonden. Het bestaat in eenen zilveren groep, van ongeveer drie Engelsche voeten hoogte, die St. Joris voorstelt, den draak bestrijdende, en op een zilveren voetstuk rust, met vier schilden versierd, op welke de wapens van Pruissen benevens die der Koningin en van haar Gemaal gezien worden, terwijl op het vierde inscriptie aanduidt, dat dit kunstwerk tot gedachtenis strekt van het bezoek, den 23 Januarij ll. door genoemden monarch aan Engeland gegeven.

— De ellende der arbeidende klassen in de groote fabrijksteden van Engeland overtreft alle denkbeeld, en men zoude bijna gelooven, dat het overdrijving is, wanneer men statistieke werken daarover leest, hadden geene Engelschen die geschreven.

Het beste bewijs levert het toenemen der sterfte, die in verhouding tot het platte land, in de steden, als gevolg van typhus, 231 procent meer bedraagt. In het jaar 1790 rekende men eenen fabriek-arbeider op twee landbouwers, in 1840 heeft men in Staffordshire drie fabriek-arbeiders op eenen landbouwer, in Warwikshire vier, in Yorkshire zes, in Rancoshire tien, in Middlesex twaalf tegen eenen landman.

In Nottingham leven de arbeiders in bedompste woningen, zonder licht en lucht; te Liverpool leeft een zevende gedeelte der bevolking, arbeiders, in 1862 kelders, die vochtig en ongezond zijn; te Manchester leven van 123.282 arbeiders ten minste 14,900 in dergelijke holen; te Burny is het getal der arbeiders zoo groot, dat in 773 huizen een bed aan vier personen tot leger dient, in 207 een bed aan vijf, en in 73 één bed aan zes personen; te Bristol heeft 46 percent der bevolking der arbeidende klasse slechts een klein vertrek voor elke familie.

Even zoo schrikkelijk is de ellende te Leeds en Glasgow, waar men in 1837, 21.800 zieken aan koortsen telde. Het voedsel der ongelukkigen komt overeen met hunne woningen, en de meesten zoeken door brandewijn het gevoel te verdooven, dat in korten tijd een leven vernielt, welk zij van de eerste kindschheid in de bedompte ongezonde fabrieksgebouwen of in de mijnen, gelijk slaven, krank en kommerlijk voortslepen.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 22. Augustus. Zr. Ms. vertrek naar Gelderland, blijft op morgen, Dingsdag, bepaald.

— Onder de bijdragen voor de ongelukkigen te Hamburg verdienen ook die vermelding, door de Vrijmetselaren in het Rijk aan hunne door den brand hulpbehoevend geworden broeders in gemelde stad geschonken. Het Nederlandsche Groot Oosten heeft daarvoor dadelijk eene som van f 100 ter beschikking gesteld; het hoofdkapittel Oppergraden f 1... en aan giften van onderscheiden loges f 1135,62½, te zamen f 2435,62½, behalve nog aanzienlijke sommen, door enkele loges regtstreeks naar Hamburg overgemaakt, waaronder nagenoeg f 500 van de loges te Arnhem.

— Uit Leyden schrijft men, dat ook het laatst aangelegde en thans bereden wordende gedeelte van den straatweg geheel aan de verwachting voldoet, en door velen gebruikt wordt, zijnde laatstleden zondag alleen omtrent veer drieduizend personen langs dien weg vervoerd.

— In den *'s Gravenhaagsche Nieuwsbode* leest men: » Donderdag middag ontstond er duinbrand aan het ... van het Scheveningsche Kanaal, die zoo snel toenam, dat in korten tijd de helm eenige roeden ver in lichte laaije vlam stond. Het is alleen aan den ijver en het overleg van den Veldwachter *Heytvelt* (die met zijn ... en twee andere personen gelukkig nog bij tijds was toegesneld) te danken, dat de brand zich niet tot eene ... steekturf heeft uitgestrekt, in welk geval men het vuur voorzeker niet had kunnen meester worden, en het zich welligt over de geheele uitgestrektheid der duinen had kunnen uitbreiden. Na verloop van twee uren werd de brand eerst gebluscht. Men heeft reden om te vermoeden dat dezelve is veroorzaakt door de baldadigheid van eenige jonge lieden, en wel met zoogenaamde lucifers of sluit-zwavelstokjes. Wij vernemen met genoegen dat er een streng onderzoek naar de daders is ingesteld.

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 25 Augustus. Sedert den 23. dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Eugene, J. Beeners, Hull, manufacturen; The British Queen, F. Eckhold, New-York, stukgoed en passagiers; de Koophandel, J. Timan, Londen, stukgoed; Marquess Lorne, J. Murray, Rio Janeiro, koffij; Christian, L. Diederichs, Buenosayres, huiden; Heureuse Pauline, F. Bourde, Duinkerken, ballast; Catharina, H. Petersen, Mondau, granen.

Voor Brussel bestemd:

August, H. B. Sinningen, Memel, houtwaren; Belle alliance, A. Busshe, Bordeaux, wijn.

Voor Gend bestemd:

St. Pierre, L. de Potter, Londen, stukgoed.

Van Gend gezeild:

Weybofat, B. Wakefield, Baltimore, Nephtunis, C. J. Pas..., Oostzee, beide ballast.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te Middelburg,

26 Augustus 1842.

De Nederlandsche mudde.			De Nederlandsche mudde.	
2 J. Zeeuwsche dito	f	9.70	Boekweit	f [illegible]
1 J. dito	«	9.60	Winter Garst	« [illegible]
N. dito dito	«	10.00	Zomergarst	« [illegible]
2 J. Walch. Tarwe	«	10.00	W. Witte Boonen	« [illegible]
1 J. dito	«	9.75	W. Bruine dito	« [illegible]
Nieuwe dito	«	10.00	W. Paardenboonen	« [illegible]
2 J. Zeeuwsche Rogge	«	6.50	Z. dito	« [illegible]
1 J. dito	«	5.80	Raapolie	f 45.00 p...
Nieuwe dito	«	6.65	Patentolie	« 47.50 «
W. Groene Erwten	«	7.50	Lijnolie	« 40.00 «
Z. dito	«	7.25	Raapkoeken	f 72.00 de 100...
Koolzaad	«	12.50	Lijnkoeken	« 9.00 « ...
Haver	«	5.20		

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.